

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

17. ČERVENCE 2016

Z obsahu:

Skutky milosrdenství
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 30. června 2016
- strana 2 -

Svatá kajčnice - svědkyně
Božího milosrdenství
Sv. Marie Magdaléna,
svátek 22. července
- strana 4 -

Mnoho ran,
mnoho požehnání
Alexa Gaspariová
o biskupovi
z peruánských And
- strana 5 -

Pán zázraků
Úžasný příběh
nezničitelného
posvátného obrazu
z Peru
- strana 9 -

Jaký je Bůh - úvahy
o Božích vlastnostech
P. A. Hirsch FSSP
- strana 10 -

Suma o darech
svatého Josefa (33)
- strana 11 -

Varovné svědectví (2)
Svědectví P. Stevena
Scheiera na televizní
stanici EWTN
- strana 12 -

*Od letošního roku je památka
sv. Marie Magdalény (22. července)
povýšena v celé katolické církvi na svátek.*

Francesco Gessi (1588-1649): Kající Marie Magdaléna

Skutky milosrdenství (srov. Mt 25,31-46)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
30. června 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Kolikrát jen jsme během těchto prvních měsíců Svatého roku slyšeli mluvit o *skutcích milosrdenství*! Dnes nás Pán vybízí k serióznímu zpytování svědomí. Je totiž dobré nikdy nezapomenout na to, že milosrdenství není abstraktní slovo, nýbrž životní styl. Člověk může být milosrdný, anebo může být nemilosrdný. Je to styl života. Rozhoduji se žít jako milosrdný, anebo se rozhoduji žít jako nemilosrdný. Jedna věc je *mluvit* o milosrdenství a druhá *žít* je. Parafrazováním slov svatého apoštola Jakuba (srov. 2,14-17) bychom mohli říci, že *milosrdenství bez skutků je mrtvé*. Právě tak tomu je! Milosrdenství žije

s svým neustálým dynamismem vycházení v ústretu potřebám a nouzi těch, kteří duchovně a materiálně strádají. Milosrdenství má oči k vidění, uši ke slyšení, ruce k pozvedání.

Každodenní život nám umožňuje do-
týkat se rukama spousty požadavků těch nejchudších a nejvíce zkoušených lidí. Od nás se žádá zvláštní pozornost, která přivádí k *postřehnutí* stavu utrpení a nouze, ve kterém se nalézá mnoho bratří a sester. Někdy přecházíme kolem dramatických situací chudoby a zdá se nám, že se nás netýkají; všechno pokračuje, jako by se nic nedělo; lhostejnost z nás nakonec činí pokrytce, a aniž si to uvědomíme, vyústí do stavu duchovní letargie, která duši činí

necitlivou a život jalovým. Lidé, kteří v životě přecházejí a jdou, aniž by si povšimli nouze druhých, aniž by viděli spousty duchovních a materiálních potřeb, jsou lidé, kteří jsou bez života a nejsou druhým nic platní. Pamatujte si dobře: Kdo nežije, aby sloužil, není k životu.

Kolik jen existuje podob Božího milosrdenství vůči nám! A kolik tváří se podobně obrací na nás, aby se jim dostalo milosrdenství od nás. Kdo zakusil ve svém vlastním životě milosrdenství Otce, nemůže zůstat necitlivý k potřebám bratří. Ježíšovo učení, kterému jsme naslouchali, neponechává únikové cesty. Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem nahý, uprchlík, nemocný, vězněný a pomohli jste mi (srov. Mt 25,35-36). Nelze se vykrucovat tváří v tvář hladovějícímu člověku: je třeba mu dát najíst. To nám říká Ježíš! Skutky milosrdenství nejsou teoretickým tématem, nýbrž konkrétním

Pokračování na str. 8

Svědkyně Božího milosrdenství má svátek. Od letošního roku se bude v celé církvi slavít 22. července svátek sv. Marie Magdalény, už to není jen památka. Znamená to nejen několik drobných změn v liturgii, ale také je to vyzdvížení toho, jak Boží milosrdenství působí v životě člověka a přivádí ho ke kajicnému uznání vlastních hříchů a k obrácení srdce, na jehož konci je věčná spása. V životě této světice nepochybně platí Pavlova slova: „Tam, kde se rozmnožil hřích, rozhojnila se mnohem více i milost.“ (Řím 5,20) Setkání hříšníka s Ježíšem je uzdravující, osvobozující a darující lásku, životní štěstí a klid v duši – to vše za předpokladu, že onen hříšník přijme nejen Ježíšův milosrdný pohled na ubohou duši zmučenou hříchem, ale i jeho pohled káravý, kterým jakoby odhaluje hříšníkovi vinu v celé její nahotě. Krásná legenda o obrácení sv. Marie Magdalény (str. 4) popisuje právě takové setkání a stojí za to se nad poselstvím tohoto vyprávění hluboce zamyslet, neboť nám může pomoci lépe pochopit, jak žít svůj život při vědomí Boží spravedlnosti a Božího milosrdenství. A třeba nám to přiblíží i vlastnosti, které člověk Bohu přisuzuje, i když jsou pouhým nedokona-

Editorial

lým lidským vyjádřením Boží dokonalosti. (str. 10-11)

Boží milosrdenství se projevuje rozmanitými způsoby. Stačí se jen rozhlédnout kolem sebe... V tomto prázdninovém čase pak můžeme pomyslně navštívit vzdálenou jihoamerickou zemi Peru, jejíž obyvatelé mají nelehký život, a pokud jde o jejich zbožnost, tak je především lidová. (str. 5-8) Jak říká v rozhovoru pro VISION 2000 místní biskup Kay Martin Schmalhausen, je zdejší lidová zbožnost milostí nebe, je výborným místem k evangelizaci. Je to prostor, v němž se bojuje za přechod od víry povrchní k víře, jež zná hloubku a nutné důsledky vztahu člověka k Bohu. Oblast Peru je zajímavá i z pohledu tzv. teologie osvobození, která je spíše sociologií, v níž měl působit především člověk se svojí schopností proměňovat svět, a nikoliv Bůh. Avšak biskup Schmalhausen jasně vysvětluje, co je posláním života v katolické církvi: „V církvi má Bůh vždy přednost, nikoliv my. Je to jeho církev, ne naše. My jsme v ní, abychom uskutečnili dílo Syna, nikoliv svoje.“

A to máme mít stále na paměti – na prvním místě je vždy Bůh a jeho mocné působení. On nám daroval život, On nás vyvolil za své děti a dal nám víru, On je tím, kdo pro nás vykonal v Ježíši Kristu dílo spásy. Naším dílem je pak uskutečňovat Boží vůli v celém svém životě.

Láska Trojjediného Boha se v Peru projevuje i skrze posvátný obraz Ježíše na kříži v Limě, který namaloval kolem roku 1651 jeden africký otrok, o němž nic jiného není známo. (str. 9) Zázračné účinky tohoto obrazu jsou povzbuzením, že Bůh působí zázraky stále a že víra lidí a úcta k Bohu má oporu v reálných, i když nadpřirozených událostech.

To vše nás směřuje také k tomu, co čteme v dnešním evangeliu: Nejlepší, co můžeme v tomto uspěchaném světě udělat pro dobro duší, je posadit se k Pánovým nohám a poslouchat, co nám chce „tím vším“ říci. Chceme-li nacházet východisko ze stále tíživějších situací lidských společenství nebo i vlastních, s pokojem v duši „usedejme k Ježíšovým nohám“ a s důvěryplnou odevzdaností vzývejme všemohoucnost Boží lásky a jeho milosrdnou dobrotu.

Daniel Dehner

Dnes tě zve Pán do Betánie do domu svého přítele Lazara. Vítají tě zde jeho dvě sestry. Právě jejich zcela odlišné chování ti dnes může posloužit jako zrcadlo, které ti ukáže, s jakým užitekem přijímáš Pána pod svou střechu.

Rozdíl v počínání Marie a Marty je zjevný na první pohled. Klid a soustředěnost jedné je v protikladu k horlivé činnosti, kterou se zabývá druhá. Mariiny oči visí na Ježíšových rtech a její srdce lačně přijímá slova, která vycházejí z jeho úst. Marta se naopak horlivě věnuje práci, chce využít této příležitosti, aby osvědčila nejen svou štědrost, ale i svou dovednost. Chce se představit před Pánem a jeho doprovodem v nejlepším světle. Není to také u tebe častým důvodem tvé nadměrné horlivosti? Z Martiny tváře můžeš vyčíst, jak se postupně vytrácí její radost, která z ní vyzařovala při jeho příchodu. Úkol, který si sama uložila, začíná být pro ni nadměrným břemenem. Průvodcem nadměrné aktivity je často ztráta klidu a radosti.

Ale taková nálada může snadno zakalit i naše vztahy k bližním. Nepozoruješ někdy u sebe pocit nevole vůči těm, kteří nesdílejí tvůj chvat a shon, nejsi v pokušení obviňovat je, jako by oni byli vinní tím, že nemůžeš unést své vlastní břemeno? Čím snáze začínáš obviňovat druhé, tím hůře si uvědomuješ své vlastní omyly. Jak velice se starostlivá Marta utápí ve svém vlastním shonu, poznáváš z toho, že se se svými výtkami obrací dokonce proti samému božskému Hostu. Ten, který by měl být středem našeho snažení a naší pozornosti, je náhle obviněn, že nedostatečně dbá na zájmy své hostitelky: „*Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou?*“⁽¹⁾

Martina výtka je ovšem více než bláhová. Ježíši nikdy není *jedno*, co se děje s tebou a v tobě. Nedívá se se zalíbením na to, jak si sám připravuješ neklid a soužení. Bůh sám nikdy není pramenem nepokoje ani nervozity. Jejich příčiny musíš hledat nejdříve přímo u sebe. Ve skutečnosti si připravuješ obtíže sám, protože se *znepokojuješ pro mnoho věcí*, a zatím by stačilo docela málo. Chceš-li uctít svého Pána, snaž se poznat, po čem opravdu touží On a co od tebe očekává. Budeš-li mít před očima jen své velkolepé plány

Nejlepší volba

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Marie si vybrala nejlepší úděl.

a svou snahu předvést, co všechno dokážeš, co umíš zařídit, celá tvoje činnost a pozornost se upne pouze na tvou činnost. Musíš si však dát pozor, aby to, co chceš udělat pro Ježíše, tě nezaujalo natolik, že ti už ve tvé mysli a ve tvém srdci pro něho nezbude místo, nebo se ti dokonce bude zdát, že ti začal překážet.

Tvá modlitba je roztržitá především proto, že tvoje myšlenky nekrouží kolem Ježíše, nýbrž kolem tebe. Snažíš se o příliš mnoho věcí často proto, že spoléháš více na sebe než na Pána. Myslíš si, že všechno záleží jen na tobě. Ale Ježíš nechce být tvým hostem proto, aby tě zavalil shonem a starostmi. Přináší ti naopak osvobození a radost. Horečná aktivita není to, co od tebe očekává.

Zastav se na chvíli, odpoutej se od svého chvatu, utiš své srdce a jistě se brzy dovíš, *čeho je ti zapotřebí*. Udělej si konečně čas, usedni k Ježíšovým nohám a dovol mu, aby tě přesvědčil, že mu vůbec nejde o tvé dílo, o tvé plány ani o tvé úspěchy. Bereš si zbytečně sám do hlavy, co je především jeho záležitostí, zatímco jedinou tvou starostí má být, abys byl povolným a zcela pohotovým nástrojem v jeho ruce.

Není tomu nakonec tak, že je pro tebe obtížnější odpoutat se od horečné aktivity, než se v ní utápět a trápit? Vydal ses tak daleko za Ježíšem, abys dělal jen to, na co sis navykl a co se ti líbí? Nezval tě k sobě, abys *doplňoval to, co zbývá vytrpět do plné míry jeho útrap?* Odpoutej se od své záliby v rušné činnosti. I kdyby před tebou byla celá hora úkolů, nehleď na tuto horu, ale na Ježíše. On přece nečeká na to, jak si poradíš s touto horou, ale jak mu dáš s opravdovou vnitřní radostí vždy právě jen ten přítomný okamžik. Cokoliv tě přitahuje více než on, není od něho ani pro něho.

Inspiruj se Marií, která si vyvolila *nejlepší stránku*. Ona ti vysvětlí, že Ježíš k tobě nepřichází, aby u tebe hledal bohatě prostřený stůl. Přichází, aby tě pozval ke svému stolu: *Hle, stojím u dveří a klepu. Kdo uslyší můj hlas, k tomu vejdu a budu*

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 18,1-10a

Hospodin se zjevil Abrahámovi v doubravě Mamre, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle – stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl: „Můj pane, jestliže jsem nalezl přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?“ Odpověděli: „Nuže, udělej, jak jsi řekl!“ Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravil: „Honem vezmi tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!“ Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal ho služebníkově, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselé i sladké mléko, tele již upravené a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli. Zeptali se: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ (Hospodin) řekl: „Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna.“

2. čtení – Kol 1,24-28

Bratři! Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je církev. Do jejich služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemné rozhodnutí, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno

Dokončení na str. 6

jíst u něho – já u něho a on u mne.⁽²⁾ Stařej se proto především o to, abys nikdy nepřeslechl jeho zaklepaní. Chce ti sdělit *tajemné rozhodnutí, o kterém nikdo nic nevěděl, chce ti odhalit tajemství své božské dobrotivosti*. Přines mu sám sebe a dovol mu, aby tě mocí své lásky uzdravil a proměnil. *Kdo takto jedná, nikdy nezakolísá.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 10,40; ⁽²⁾ srov. 2. antifona k přijímání (Zj 3,20); ⁽³⁾ Ž 15,5

Svatá kajícnice – svědkyně Božího milosrdenství

Sv. Marie Magdaléna, svátek 22. července

Marie Magdaléna pocházela z městečka Magdaly na břehu Genezaretského jezera. Bohatá, sličná, živé povahy a vznětlivé myslí, stala se brzy lehkomyšlnou a propadla hříšnému životu. Avšak její srdce v rozkoších nenalézalo blaho a pokoj. Zvěst o Ježíšovi, o jeho učení a dívech dočkala se jejího rozervaného srdce.

Ve staré legendě o sv. Marii Magdaléně čteme:

Marta navštívila svoji sestru Marii a řekla jí: „Milá sestro, mám k tobě jednu malou prosbu a prosím tě, abys mi ji vyplnila.“ Magdaléna se zeptala: „Dobře, co si přeješ?“ Marta vypravovala, že v krajině je veliký prorok, který dělá zázraky, uzdravil Šimona malomocného, ano i jedno děvčátko vzkřísil z mrtvých. Proto se mnozí domnívají, že on je tím očekávaným Mesiášem. Nakonec Marta prosila, aby Magdaléna šla jednou na jeho kázání. Pro Magdalénu to byla hořká pilulka. Odpověděla: „Divím se ti, že děláš tolik řečí. Máš-li chuť k takovým věcem, jdi tam! Já však mám chuť k životu, proto tě prosím, dej mi pokoj!“ Marta nato odvětila: „Hle, milá sestro, kdybys něco mnohem

těžšího ode mne žádala, ráda bych ti to splnila, a ty mi nechceš vyhovět v takové maličkosti?“

Srdce Magdalény se trochu obměkčilo a řekla: „Dobře, abych tvému dlouhému domlouvání učinila konec, slibuji ti, že zítra přijdu na kázání onoho proro-

ka, ale ne v takových ošumtělých šatech jako ty.“ Marta s radostí děkovala Pánu a prosila ho, aby dokončil započaté dílo.

Druhého dne se Magdaléna nastrojila do nejnádhernějších šatů a šla na náměstí, kde lid očekával proroka. Lidé se divili, že Magdaléna je tam také, a mlu-

vili jeden to, druhý ono, ale všichni byli zajedno, že Magdaléna nepřišla, aby slyšela zbožně kázání prorokovo, nýbrž že zde hledá něco jiného.

Když Kristus Pán stál před lidem, jako by uvažoval, co má říci, pohlédl na Magdalénu a Magdaléna pohlédla na něho. Ale Kristus na ni pohlédl tak, jak jednou pohlédne na zavržené při posledním soudu. A tohoto pohledu se Magdaléna ulekla, zbledla, jako by měla umřít. Srdce se jí zastavilo a klesla k zemi.

Avšak dobrotivý Bůh nechtěl ji ponechat v tom leknutí, nýbrž ji chtěl rovněž potěšit. Když Magdaléna chtěla nyní poslouchat, co bude Kristus Pán kázat, podruhé pohlédla na něho pohledem pokorným a lítostivým. A On pohlédl také na ni, ale tak, jak hledí na své vyvolené v nebi. Tu srdce hříšnice začalo hořet láskou k Bohu a její svědomí se tak probudilo, že se chtěla hned přede všemi lidmi vyznat ze všech svých hříchů, kdyby ji Marta nebyla zadržela. Tu Magdaléna začala naříkat: „Běda, ach běda, co jsem já ubohá hříšnice udělala, že jsem Boha, svého Stvořitele, opustila? Ó, pekelní duchové, jak jste mne oklamali!“ Marta však ji těšila: „Nezoufej si, milá sestro, a nevyrušuj Pána v jeho kázání, Bůh je milosrdný, jistě i tobě udělí odpuštění hříchů, neboť jeho milosrdenství je mnohem větší než hříchy celého světa.“

Od té doby Magdaléna konala přísné pokání. Přidala se ke zbožným ženám, které provázely Krista a apoštoly, pečující o jejich potřeby. Marie Magdaléna neopustila Ježíše ani na jeho bolestné cestě na horu Kalvárii. U hrobu zůstaly Marie Magdaléna a druhá Maria (tj. Kleofášova), praví evangelista Matouš (srov. Mt 27,61). Také Marii Magdaléně se zjevil po svém zmrtnýchvstání Kristus Pán (Mk 16; Jan 20).

O dalších osudech Marie Magdalény nemáme určitých zpráv.

Zdroj: *Naše světla*

Památka sv. Marie Magdalény povýšena na svátek

Papež František povýšil na svátek liturgickou památku sv. Marie Magdalény, kterou církev slaví 22. července. Příslušný dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátnosti nese datum 3. června 2016 a podpis jejího prefekta, kardinála Roberta Saraha.

Vatikánský deník *L'Osservatore Romano* otiskl komentář sekretáře téže kongregace Mons. Artura Rocheho, který vysvětluje, že papežovo rozhodnutí dosvědčuje současnou církevní reflexi o důstojnosti ženy, nové evangelizaci a velikosti Božího milosrdenství.

Sv. Tomáš Akvinský nazval Marii Magdalénu „apoštolkou apoštolů“, neboť ná-

sledovala Ježíše až pod kříž a podle Janova evangelia byla první svědkyní Kristova zmrtnýchvstání, čteme v latinském dekretu. Podle sv. Řehoře Velikého je světnice z Magdaly „svědkyní Božího milosrdenství“, zatímco dnešním věřícím ji kongregace předkládá jako „vzor pro službu žen v církvi“. V souvislosti s povýšením liturgické památky na svátek se nemění její datum, ani liturgické texty, s výjimkou zavedení vlastní preface (*De apostolorum apostola*), což je případ nemnoha dalších světců.

Podle www.radiovaticana.cz,
10. 6. 2016

Mnoho ran, mnoho požehnání

**Kay Martin Schmalhausen Panizo,
biskup chudých v peruánských Andách**

Bly to velmi pestré dny, které jsem se svým mužem mohla prožít na setkání novinářů nakladatelství Fe a Vatikánského magazínu. Zajímavé přednášky a velmi poučné diskuse: dojemné, spojující a posilující. Vyprávění biskupa Kay Martina Schmalhausena Paniza SCV z Peru mne přimělo k tomu, že jsem ho poprosila o interview. V našem hotelu blízko Pantheonu mi vyprávěl výbornou němčinou o svém životě.

Jeho otec, Němec, poznal jeho matku, Peruánku, a zamiloval se do ní v Limě. Vracel se tehdy zpátky do Německa, poté co studoval nejprve v Chicagu a pak pracoval několik let v Puerto Rico. Krátce po svatbě vstoupil otec – tehdy byl bez vyznání – do katolické církve.

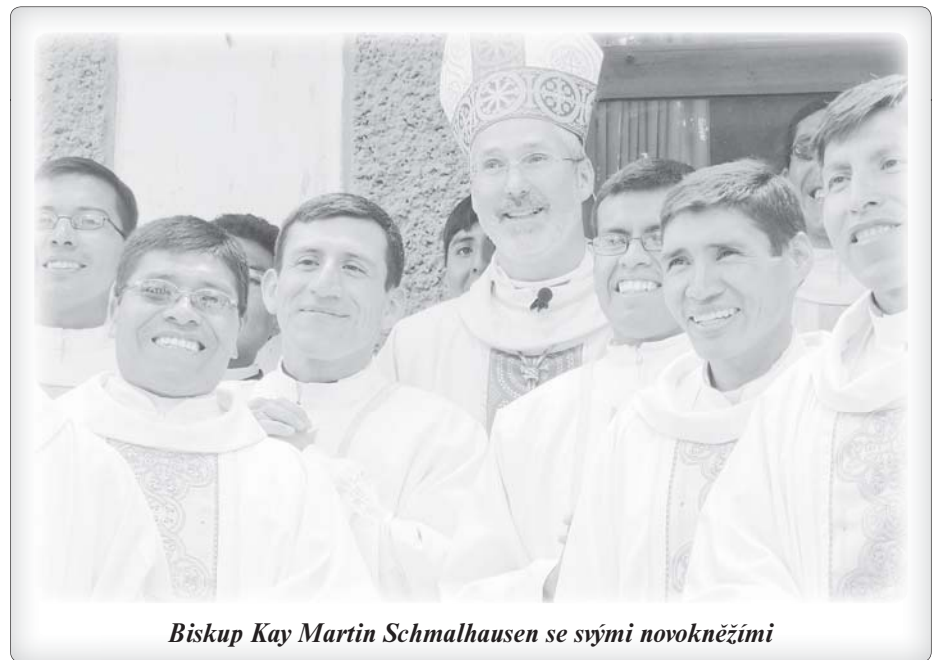
Společně se přestěhovali do Německa, kde přišlo na svět jejich první dítě, dcera. Když matka znovu otěhotněla, začaly komplikace. Proto odletěla ke svým rodičům do Peru, kde se cítila doma. Tak se narodil v roce 1964 v Limě její syn Kay Martin. Po půl roce letěla matka s dcerou a synem zpátky do Německa, kde chlapec strávil příštích 11 let. Otec, umělec, vyučoval v Rüsselsheimu uměleckým oborům. V neděli chodila rodina na mši svatou. Vánoční svátky měl v paměti jako krásné s vírou oslavené slavnosti.

Revoluční šedesátá léta zanechala stopy také v životě rodičů, jejich manželství bylo rozvedeno, načež se matka s dětmi vrátila zpátky do Peru. Tím ztratily děti nejenom otce, ale také svoji vlast, školu, přátele v Evropě, a protože matka předtím s dětmi nikdy španělsky nemluvila, také možnost se snadno dorozumívat. „Rozvod rodičů a potom příchod do zcela nového světa a učení se španělštině, to byly ovšem tvrdé věci,“ vzpomíná biskup Schmalhausen. „Také způsob náboženského života v této nové zemi mi byl cizí,“ dodával zamyšleně. Tak se vzdálil od své církve a od své víry!

To se ale po několika letech změnilo. Bylo mu tehdy 14 let. Po letních prázdninách prožitých v Německu u otce (kde v tu dobu byla zima) mu matka vyprávě-

la, že jeho bratranec, kterého měl velmi rád, se setkal s novým katolickým hnutím. Mohl bych tam snad jednou s ním jít, pomyslel si. To hnutí se nazývalo „Sodalitium“. Bylo založeno laiky na začátku sedmdesátých let v Limě. „Byl jsem velmi rychle uchvácen ideály, myšlenkami ziskat svět pro Pána, dělat apoštolát, přivádět lidi ke Kristu.“

Skupina se schází dokonce každou sobotu k modlitbě růžence. „Členy skupiny spojuje hluboké, otevřené přátelství,“ vzpomíná si viditelně potěšen. A co je zvláště pozoruhodné, od začátku pocítoval jasně povolání ke kněžství. „A to vás už nikdy neopustilo?“ ptala jsem se se smíchem. „Ne,“ usmál se na oplátku. „Ne ... milý Pánbůh byl ke mně vždy dobrý.“ Způsob, jakým to biskup řekl, mě přesvědčil.

Biskup Kay Martin Schmalhausen se svými novokněžími

Po studiu na teologické fakultě v Limě žil v posledním roce před kněžským svěcením v kněžském semináři v Medellinu a studoval tam na katolické univerzitě. „To bylo dobré, to nám dávalo novou perspektivu a pomáhalo nám pomalu otevírat oči pro naše povolání.“ V prosinci 1989 byl vysvěcen na kněze. Protože společnost, ke které patřil, nebyla ještě církevně uznána, stal se členem kléru diecéze Callao,

založené v roce 1967. V tomto přístavním městě, položeném v bezprostřední blízkosti hlavního města Limy, působil pak jako kněz příštích 13 let. „Obyvatelé přístavu jsou zvláštní lidé. Milí, podivuhodní lidé, velmi otevření, ale také s mnoha morálními problémy. Práce s těmito chudými, trpícími lidmi v Boca Negra, v obrovském slumu v Callao, byla krásná,“ řekl. Byla to však také mimořádně těžká doba. „V roce 1990 přišel k moci Alberto Fujimori...“ Kvůli korupci a těžkým porušováním lidských práv byl později odsouzen k 25 letům žaláře. „Když nastoupil Fujimori k moci, mluvilo se o »šoku z Fujimoriho«. Peru bylo tenkrát v totálním úpadku. Měli jsme v každém roce inflaci o více než 1000 %.“ Podle Wikipedie dokonce 7000 %, inflační rekord, četla jsem později, čímž bylo uvrženo obyvatelstvo do hluboké bíd.

„Byla to tenkrát skutečně dramatická situace. Biskup z Callao, velký muž, jezuita, zorganizoval už dopředu spolu s USA a Evropou finanční pomoc pro Peru. Tak

jsme mohli ve slumech zorganizovat 90 lidových kuchyní. Pracovali jsme se ženami (muži tu většinou nebyli), které díky této podpoře mohly vydávat v poledne jídlo a odpoledne kakao pro tisíce lidí. Byla to tehdy krásná práce,“ rád vzpomíná biskup na tyto charitativní aktivity.

„Ale právě také ve slumech bylo mnoho násilí. Byly tam bandy a především teroristé ze »sendero luminoso«. Tito posledně

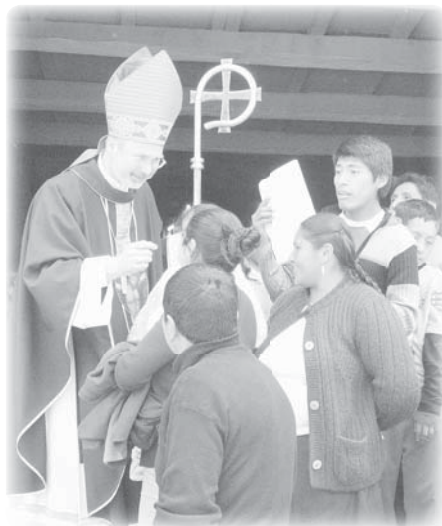
jmenování chtěli dostat pod svoji kontrolu Limu a celou zemi a převzít vládu. Byla to doba stálých guerillových válek mezi vládou a různými maoistickými revolučními uskupeními. Chtěli ustanovit v Peru režim podobný tomu v Severní Koreji nebo v jiných komunistických zemích. Kněží a sociální pracovníci se vůbec nehodili do jejich konceptu, protože nechtěli odstranit konflikty a překážky mezi lidmi, naopak tamti je chtěli prohloubit.“ Tak upadl také Kay Martin do ostřelovaného pole: „Slavil jsem každou sobotu ve slumech mši svatou a měli jsme projekt, že postavíme na pozemku chudinské čtvrti kostel a pastorační centrum. Kostel uprostřed této chudinské čtvrti samozřejmě revolucionářům nevyhovoval. Tak mi teroristé stále častěji vyhrožovali prostřednictvím žen, které provozovaly lidové jídelny: Jestli ten kněz znovu přijde, neručíme za jeho život! To byla jasná výhrůžka vraždou. Musel jsem proto v roce 1995 tuto práci na tři roky opustit.“

P. Schmalhausen potom zůstal sice v Callao, ale už ne ve slumech, ale působil v jedné méně exponované části města. Zde mohl uskutečnit hotový projekt kostela a sociálního centra. „Tady jsem působil s menšími problémy, protože to bylo více ve městě. Na konci roku 1998 se konalo vysvěcení kostela.“

„Jsou lidé v Peru zbožní?“ chtěla jsem vědět.

„Lidová zbožnost je milost nebe, výborné místo evangelizace. Lidé se sice většinou nezúčastní nedělní mše svaté, ale nezanedbají nikdy patrocínium. Obrazy a sochy jsou důležité, musí je vidět a do-

týkat se jich, musí dýchat kadidlo, přítomnost se masově účastnit procesí a zpívat před Ježíšem, Marií a ochranným patronem, smát se a smět se vyplakat. Lidová zbožnost má stejný význam jako společná víra.

V ní vystupuje víra skrze smysly navenek a dochází k vyjádření. Sochy, které se nosí v ulicích, jsou znamením, že Bůh, Matka Boží a svatí jsou stále přítomní jak v našich kostelech, tak také ve všedním životě a na pracovištích věřících.“ Ano, to je skutečně něco, co se u nás málo zvažuje, pomyslela jsem si.

Ostatně biskup Martin dodává: „Mnoho lidí žije touto lidovou zbožností s povrchní vírou, aniž by měli možnost ji prohloubit a aniž by se mohli zamyslet nad nutnými důsledky své víry.“ Při této příležitosti jsem si vzpomněla na padreho Salerna, zakladatele „Misionářů služebníků chudých třetího světa“, který vyprávěl, jak vzácně mají lidé v horách mož-

nost setkat se s knězem, slyšet katechezi a jakou radost by z toho měli.

Vraťme se zpátky k našemu otci biskupovi: V roce 2003 ho poprosili, aby se přestěhoval do Arequipy, aby tam spolupracoval na jednom projektu Institutu pro manželství a rodinu a vyučoval na univerzitě etiku. Tím se zaměstnával po příští tři roky. „To byla podivuhodná, fascinující zkušenost, pomáhat mladistvým při tvorbě svědomí. V Institutu pro manželství a rodinu jsme měli asi 60 studentů každý semestr. Arequipa je tradičnější město, ve kterém je situace rodin na ještě lepší úrovni.“

Ale také tady existuje problém potratů. Jsou vlastně zakázány, dověděla jsem se. Jsou ale ženy, které z různých důvodů pomýšlely na potrat. „Pro ně jsme vybudovali centrum pomoci. Tam jsme jim mohli pomoci, aby si ponechaly svoje děti, a také jsme je po nějakou dobu finančně podporovali. Při konfliktech v rodině kvůli neplánovanému dítěti jsme se snažili nabídnout v rozhovorech pomoc.“

V poslední době ale existují snahy zákaz potratů uvolnit a při podezření na Downův syndrom je bez trestu povolit. „Ale v obyvatelstvu roste sociální vědomí proti potratům,“ utěšuje se biskup. Něco jako regulace početí při „neplodných dnech“ jako u nás, není v Peru myslitelné, dodává.

V roce 2006 se Schmalhausen dověděl, že by ho mohl papež Benedikt jmenovat biskupem v Ayaviri. Nelehký úkol: „Tam byly jak církevně, tak sociálně obtížné podmínky. První tři roky byly velmi tvrdé. Byla to bašta teologie osvobození v jejím nejhorším provedení. Teologie byla nahrazena sociologií, na církev se pohlíželo jako na oblast sociálně politické akce. Neměl působit Bůh, nýbrž my lidé s naší vůlí po moci a s naší schopností proměňovat svět. A výsledky byly velmi špatné: Byla zanechána ohromná pastorační poušť.“

Biskup Schmalhausen vysvětluje: „V církvi má Bůh vždy přednost, nikoliv my. Je to jeho církev, ne naše. My jsme v ní, abychom uskutečnili dílo Syna, nikoliv svoje. Když jsem přišel, měl jsem už pověst pravičáckého radikálního tradicionalisty. Jedna skupina kněží a řeholníků byla mým jmenováním velmi rozzlobena.“ Tyto první tři roky mu zůstaly v paměti jako

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství božské slávy je pro pohany v tomto tajemném rozhodnutí, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

Evangelium - Lk 10,38-42

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem

Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Jen málo je třeba, ano, jen jedno. Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nikdo nevezme.“

bojové: „Více kněží a také skupina seminaristů opustilo prelaturu, ostatní se vzdali kněžství kvůli morálním problémům. Po třech letech se pak situace uklidnila.“

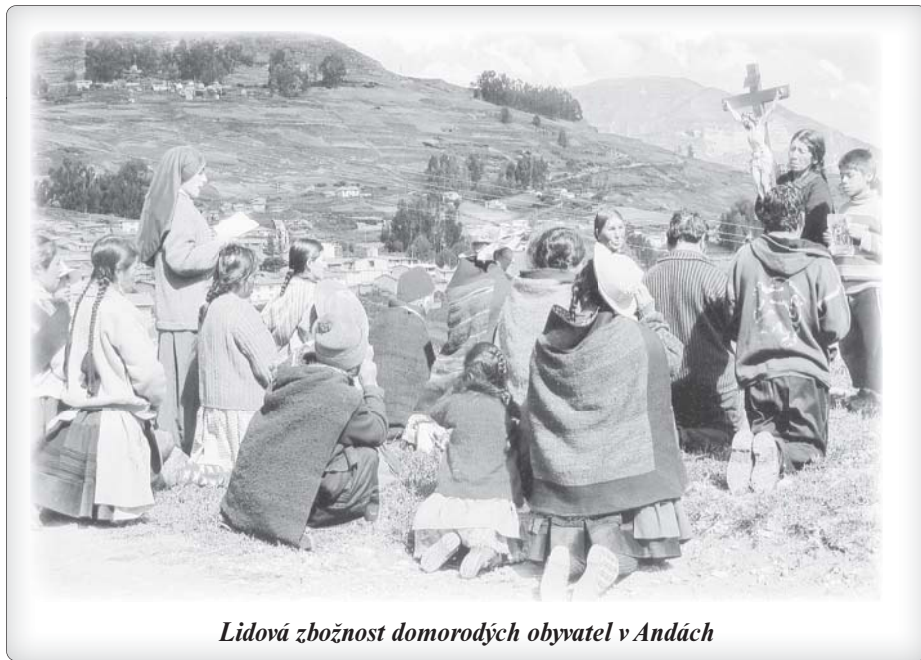
Bohu díky nepřišel nový biskup sám. Byl podporován některými kněžími a laiky svého společenství. „Také seminaristy, kteří zůstali – první z nich jsou již kněžími, šlo to velmi dobře,“ raduje se biskup. „Ty jsem sice sám neučil, ale jen doprovázel, protože seminář je v jiné prelaturě a já jsem byl v Ayaviri. Ale byl jsem s nimi v kontaktu, navštěvoval jsem je a měl jsem s nimi rozhovory jednotlivě. Jsou teď mojí oporou. Mohu se na ně spolehnout. Dnes, po 10 letech, vypadá všechno úplně jinak. Pán Bůh tady vykonal podivuhodnou práci.“ Usmívá se. Je to milý úsměv, myslím si, a přemýšlím, jak důležité je, že jsou kněží, kteří skutečně spoléhají na Boha.

Vždyť úkolů a problémů je stále více než dost. S obavou v hlase biskup pokračuje: „Existují obrovské sociální problémy kvůli nepředstavitelné chudobě. Velkému množství lidí je odepřeno základní zásobování světlem a vodou, žijí v bídě – společensky i morálně, trpí korupcí a násilím. Mnozí nemohou nikdy zapomenout na násilí v bojích se »sendero luminoso« v osmdesátých a devadesátých letech. Jsou to rány terorismu: únosy, střelení učitelů, starostů měst... Všechny autority, které nechtěly spolupracovat, byly zlikvidovány – a všichni, také děti, tomu přihlíželi. Když lidé slyšeli, že přicházejí teroristé, pokoušeli se všichni utéci nebo se alespoň schovat. Když se to včas nepodařilo, mělo to právě tyto strašné následky. Toto nikdy nepřebolí. Zde zůstává trauma.“

Toto trauma má spojitost s bídou rodin, které zvláště leží biskupovi na srdci: „Rodiny na venkově, ve vesnicích v horách jsou často zničené. Jednou za rok přijde do vesnic kněz. Potom křtí, sezdává, a když přijde biskup, birmuje. Existuje ale také mnoho párů, které spolu žijí 20 nebo 30 let, aniž by byly sezdány. Neženit se, nevdat se má staletou tradici. Mnoho mužů má strach zatěžovat se ženou a dětmi. Často mají tady a ještě jinde nějakou další ženu.“

Velké starosti jsou také kvůli dětem a dospívajícím. „Žijí často po dlouhé měsíce sami, protože rodiče pracují někde

daleko a snad posílají peníze. Jiní vidí rodiče jenom koncem týdne, když se na ně přijedou podívat. Zodpovědnost rodičů vůči vlastním dětem je často narušená. Děti jsou také často oběťmi sexuálního násilí a vůbec násilí ve vlastních rodinách!“ Alkohol a nedostatek práce mají na tom také vinu.

Lidová zbožnost domorodých obyvatel v Andách

Biskup dále vypráví, že v horách spolu téměř nemluví, ani v rodině. „Dívají se na sebe, ale nemluví spolu. Prakticky se proto vůbec nemohou vymluvit, promluvit si vzájemně o tom, co prožili. Mnoho dětí neví, co je to rozhovor.“

Z rozhovorů s otcem Salernem a jeho bratry, kteří působí v Andách u Indiánů, jsem už věděla, že mnoho dětí je nuceno k dětské práci, opravdové otročké práci, a k dětské prostituci, že jsou zanedbávány, bity, zneužívány a vykořisťovány nesvědomitými lidmi. Proto mohu sdílet biskupovy starosti, když vypráví: „Tyto sobě ponechané děti se můžeme pokusit jenom

doprovázet.“ Protože: „Zakládat dětská střediska je bohužel nebezpečné z důvodu rizika, která by mohla vzniknout, zvláště kvůli pedofilii... Pro mne je tedy největší pomocí, kterou mohu nabídnout, zpověď.“

Potom, co biskup zpozoroval můj údiv, vysvětlil: „Každou neděli přichází děti a mladiství ke zpovědi. To nepřestá-

vá. Tato generace se přitom učí ve svátosti smíření odložit všechno, co zažila doma nebo jinde, pokořování, znásilňování, násilí, aby tímto způsobem našla uzdravení. Je to ale dlouhá cesta, kterou tu musí projít. Ze zpovědi těchto dětí vím, co se děje. Nejdříve říkají, co samy vlastně doopravdy nedělaly, ale pak z nich vyjde, co zlého prožily. V takových případech jim musím hned jasně říci, že jsou oběťmi, že tady nezhršely ony. Zde musím mnoho utěšovat, protože tyto děti často nikdy neslyšely milé, dobré, pěkné slovo. Nikdy neslyšely: »Jak jsi krásná!«, »Mám tě rád«, nebo »Jsem na tebe pyšný.« To je velmi smutné. To ničí srdce. Musí se jim říkat: »Ty máš krásnou duši, máš dobré srdce«, a »Teď je čas povstat.«“

Biskup Schmalhausen k tomu dodává: „Je to otřesné, ale také pozhledné, toto všechno prožít a jako pomocník Kristův smět pomáhat.“ Cítím, jak velmi mu všichni tito mladí přirostli k srdci, jak rád by jim pomohl. Opět mi vytanul na mysl otec Salerno, který řekl: „Nedostatek přichylnosti je nejstrašnější hlad. Ten je potřeba nasytit tak, jak je jen možné.“ Ano,

myslím si, že je to přesně to, o co se biskup Schmalhausen u těchto mladých lidí s pomocí Boží snaží: Ukázat jim, že Bůh má pro ně čas, že v osobě kněze je tady pro ně, váží si jich a miluje je. Na tomto místě se biskup usmívá: „Toto je moje prelatura: Mnoho ran, mnoho požehnání.“

On sám žije v nadmořské výšce 4000 metrů. Nejvýše položená farnost leží v 5000 metrech, nejnižší položená v 700. Výškové rozdíly mu stále více „dávají zabrat“. Jeho prelatura se rozkládá na 32 000 km². Problémem nejsou ani tolik vzdálenosti – i když jsou velké, nýbrž nesjízdnost silnic. Proto cestuje malým terénním džípem, pokud to je vůbec možné.

Ptám se, co ho život naučil v jeho prelatuře. Tu se usměje svým jemným způsobem: „Člověk se naučí chápat sám sebe jako malého človíčka před Bohem a vklá-

dat se do jeho rukou. To je obrovské požehnání!“ Chudoba sama je vlastně pro něho velkým požehnáním, protože „nás dělá strážlivějšími, jednoduššími, citlivějšími vůči potřebným věcem člověka – ať

je to ve hmotném nebo duchovním smyslu.“ ... „Moje prelatura je místo, kde je možné vidět tolik zraněných lidí, přicházet denně do styku s ranami lidí. Člověk vidí rány v jejich očích, na kůži, na jejich duši – a to vede k pokoře.“

„Je možné pomoci?“ – „Částečně,“ odpovídá váhavě, „často ale také ne. Avšak my nejsme zachránci světa. Tím je milý Pán Bůh. Proto nám poslal svého Syna. A bylo by špatné, kdybychom si myslili, že to dokážeme. To není ta správná cesta, protože je v ní namícháno příliš pýchy. Jistě je naším úkolem pomáhat tak, jak můžeme. Ale nakonec přijde večer a noc a člověk klečí před křížem a říká: To je Tvoje dílo, ne naše. Můžeme Ti jenom pomáhat, protože nejsme zachránci světa.“

A já dodávám: „Tady na zemi to není to poslední.“ Tu radostně přesvědčuje: „Ne, to poslední je nebe a moji ubozí lidé – tak jak si přejí – budou v první řadě. A my budeme za nimi a budeme šťastní, že oni jsou tak blízko u Boha – to je mysterium fidei – tajemství víry.“

Z VISION 2000 - 3/2016

přeložil -mp-

Skutky milosrdenství - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

svědectvím. Zavazují vyhrnout si rukávy a mírnit strádání.

V důsledku změn našeho globalizovaného světa se určité druhy materiální a duchovní chudoby rozmohly: dejme tedy prostor fantazii lásky, abychom rozpoznali nové způsoby činnosti. Tak se bude cesta milosrdenství stále více konkretizovat. Od nás se proto žádá, abychom bděli jako hlídky a nestalo se, že tváří v tvář chudobě, kterou produkuje kultura blahobytu, zraky křesťanů ochabnou a ztratí schopnost zaměřit se na to, co je podstatné.

Co to znamená zaměřit se na podstatné? Zaměřit se na Ježíše, hledět na Ježíše v hladovějícím, vězněném, nemocném, nahém a nezaměstnaném, který se musí starat o rodinu. Vidět Ježíše v těchto našich bratřích a sestřích, vidět Ježíše v tom, kdo je osamocen a sklíčen, kdo chybí a potřebuje radu, kdo má zapotřebí vydat se na cestu s Ním a cítit, že je doprovázen. Toto jsou skutky, které od nás Ježíš chce. Vidět Ježíše v nich, v těchto lidech. Proč? Protože Ježíš se tak dívá na mne a na nás všechny.

Potom přešel papež k druhému tématu svých promluv, tedy k bilanci své nedávno skončené cesty do Arménie.

Draží bratři a sestry, v uplynulých dnech mi Pán umožnil navštívit Arménii, první národ, který na počátku 4. století přijal křesťanství. Lid, který během

svých dlouhých dějin dosvědčoval křesťanskou víru mučednictvím. Děkuji Bohu za tuto cestu a jsem hluboce vděčný prezidentu republiky Arménie, katolickovi Karekinu II., katolickému patriarchovi a biskupům a veškerému arménskému lidu za to, že mne přijali jako poutníka bratrství a pokoje.

Za tři měsíce, dá-li Bůh, se vydám na další cestu do Gruzie a Ázerbájdžánu,

dalších dvou zakavkazských zemí. Přijal jsem pozvání k návštěvě těchto zemí ze dvojího důvodu: Jednak abych ocenil starobylé křesťanské kořeny, které se v těchto zemích pojí s duchem dialogu s ostatními náboženstvími a kulturami, a na druhé straně k povzbuzení naděje a stezek míru. Dějiny nás učí, že cesta pokoje vyžaduje obrovskou houževnatost a neustálé kroky, počínaje těmi malými, které se postupně zvětšují, a jeden jde druhému vstříc. Právě proto doufám, že všichni a každý přispějí k míru a smíření.

Jako křesťané jsme povoláni posílit mezi sebou bratrské společenství, abychom vydávali svědectví Kristovu evangelium a byli kvasem spravedlivější a solidárnější společnosti. Proto mne po celou dobu návštěvy všude doprovázel katolikos arménské apoštolské církve, který mě také bratrsky po tři dny hostil ve svém domě.

Znovu objímám biskupy, kněze, řeholníky, řeholnice a všechny věřící Arménie. Panna Maria, naše Matka, ať jim pomáhá zůstávat pevnými ve víře a otevřenými k setkání a velkodušnými ve skutcích milosrdenství.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Pán zázraků

Úžasný příběh nezníčitelného posvátného obrazu z Peru

Možná jste o tom ještě neslyšeli, ale v Peru je znám obraz „Pán zázraků“ (Señor de los Milagros), který požívá velké úcty mezi tamějšími věřícími. Inspiruje dokonce jedno z největších procesí lidové zbožnosti na světě, které se tam každoročně koná. Je to úžasný, nadpřirozený příběh.

Všechno začalo kolem roku 1651 na okraji Limy, která je hlavním městem Peru. Jeden africký otrok tam na stěnu namaloval obraz Ježíše na kříži, s Pannou Marií a Marií Magdalénou pod křížem. Nic více se o tomto umělci neví. Některé prameny však uvádějí, že jeho jméno snad bylo Benito či Pedro Dalcon. Avšak nikdo si tím není jistý.

V roce 1655, jen o pár let později, došlo ke katastrofě: Město zasáhlo masivní zemětřesení. Při něm zemřely tisíce lidí a celé části města byly srovnány se zemí. Ale vyskytla se jedna očividná výjimka: Malá budova z nevytvořených cihel byla jednou z mála staveb, jež vyvázly bez jakéhokoliv poškození. Právě v ní byl na stěně namalován zmíněný obraz.

V roce 1670 byl jeden z významných obyvatel města nevléčitelně nemocný, trpěl onemocněním mozku. Zoufale hledal pomoc, a tak s důvěrou navštívil místo, kde byl tento obraz. Poté byl zázračně uzdraven!

Zpráva o tomto zázraku se rychle rozšířila a stěna s obrazem se stala poutním místem. Nespočetné davy se začaly shromažďovat, aby mohly spatřit obraz. To začalo trápit vládců. Obával se, že obraz

působí až příliš velký rozruch. Proto nařídil, aby byl obraz odstraněn. A tehdy se začaly dít skutečně divné věci.

Poslali tam malíře, aby obraz seškrábal ze zdi. Když malíř začal šplhat po žebříku, najednou ho přemohla zimnice a třesavka. Slezl dolů a okolostojící lidé mu pomohli uklidnit se. Pokusil se znovu vylézt nahoru, ale postihlo ho totéž. Nebyl fyzicky schopen obraz zničit.

Poslali tedy k obrazu dalšího člověka. Avšak poté, co se dostal do dostatečné blízkosti obrazu, odmítl svoji práci vykonat. Zřejmě viděl na obraze něco, co změnilo jeho názor. Nechtěl to však vysvětlit.

Vládců ztrácel trpělivost. Měl to přece být snadný úkol. Proto tam poslal třetí osobu – tentokrát to byl vycvičený voják. Když se voják přiblížil k obrazu, ten se před jeho očima nevytvořitelně změnil. Později voják řekl, že obraz začal zářit a stal se mnohem krásnějším. To způsobilo, že ani on jej nebyl schopen zničit.

Davy požadovaly, aby se vládců přestal pokoušet o zničení posvátného obrazu, a on se nakonec podvolil. Vydal souhlas, aby obraz zůstal na svém místě a aby se

u něho mohly slavit mše svaté. Od té doby se stalo mnoho dalších zázraků, které jsou připisovány zázračným účinkům tohoto obrazu.

V roce 1687 v Limě vypuklo další velké zemětřesení. A posvátný obraz opět přežil. Úcta k obrazu se výrazně zvýšila, proto padlo rozhodnutí uspořádat s ním průvod. Jelikož bylo nereálné jít do průvodu s celou stěnou, na níž byl obraz na-

malován, zhotovil někdo jeho kopii na plátno. Ta se použila místo originálu.

Dodnes je možné navštívit původní obraz, který je namalován na stěně, a to ve svatyni Las Nazarenas v Limě. Jeho kopie nakreslená na plátně se stále každý podzim uctívá v průvodu. Díky stovkám tisíc účastníků je toto každoroční náboženské procesí jednou z největších manifestací víry na světě.

Z www.lifenews.sk přeložil a redakčně upravil -dd-

Zdroj: churchpop.com, 27. dubna 2016

VÉRITÉ	
Kladenská 21, 160 00 Praha 6	
Termíny poutí do Medžugorje do konce roku 2016:	
■ 30.07.–07.08.	Festival Mládeže - 2 hod. u moře 2 760 Kč + 72 €
■ 10.08.–17.08.	Nanebevzetí P. Marie* 2 660 Kč + 50 €
■ 18.08.–25.08.	Panny Marie Královny* 2 660 Kč + 50 €
■ 06.09.–13.09.	Nar. Panny Marie, sv. kříž 2 660 Kč + 50 €
■ 04.10.–10.10.	Panny Marie Růžencové 2 640 Kč + 40 €
■ 27.12.-3.01.17	Silvestrovská pout' 2 640 Kč + 50 €
Ubytování je do 30 min. od kostela, dovážení a stravování je zajištěno.	
* První den u moře.	
Bohatý duchovní program, tlumočení. Tento rok 2016 je možné ještě jet bez omezení do Medžugorje. – Ale jedte tam jako na pout (modlitba, půst a obrácení), s dobrým duchovním vedením, nikoliv jako na náboženskou turistiku, nebo jen pasivně být na chorvatském programu. Že tomu tak bylo, poznáte po pouti, že pokračujete v modlitbách a obrácení a budete mít z toho duchovní radost.	
Příhlášky: VÉRITÉ, tel.: 222 324 617, fax.: 222 321 294, www.verite.cz , e-mail: cestovka@verite.cz	

Jaký je Bůh - úvahy o Božích vlastnostech

Uvažujeme-li o Božích vlastnostech, pak je důležité vědět, že nepodobnost mezi Stvořitelem a tvorem je vždycky větší než podobnost (IV. lateránský sněm; DH 806). Bůh je nutně bytí a je nekonečně povznesen nad své tvory. Přesto můžeme popsat jeho vlastnosti tím, že očistíme dobré lidské vlastnosti od jakékoliv nedokonalosti a vystupňujeme je do nekonečna. Nekonečná dokonalost Boží je biblicky potvrzena u Mt 5,48: „Vy tedy budete dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ To se vztahuje na podobnost s jeho Duchem, abychom rozuměli a mohli předávat dále, jeho všemohoucnosti nikdy nedosáhneme. Dokonalost Boží je ve vztahu s jeho nenáročností: „Kdo ho předešel v obdarování, aby za to měl dostat zaplacení? Všechno je totiž od něho a skrze něho a pro něho. Jemu buď sláva na věky! Amen.“ (Řím 11,35–36) V Bohu neexistuje kvůli jeho absolutní jednoduchosti žádné složení a jedinečnost Boží se v Písmu svatém často dosvědčuje (Iz 43,14; 44,6; 45,11 atd.). Jedinečnost Boží identifikuje Písmo svaté s Bohem samotným, když Jan, jemuž po Marii byla zjevena všechna tajemství Boží, píše: „Bůh je Láska.“ (1 Jan 4,8.16) To je ústřední vlastnost Trojjediného Boha. Bůh, ten „blahoslavený a jediný Vládce“ (1 Tim 6,15), je v sobě nekonečně šťastný.

V něm se spojují absolutní nenáročnost (Ž 50,2; 2 Mak 14,35; Sk 17,25), svatost (1 Tim 6,14), neustálý klid (Gn 2,2) a čínorodost (Jan 5,17). Z nekonečné dokonalosti Boží vyvěrá jeho neproměnlivost.

V Bohu není ani stínu proměny (Jak 1,17; Mal 3,6), jeho rozhodnutí zůstává navěky (Ž 33,11; Žid 6,17). Slova uvedená v Písmu svatém o litoosti Boží, nebo jiné tam uvedené změny jsou lidské, řečnické obraty. Nemění se Bůh, nýbrž člověk. Věčnost Boží se dá vysvětlit jako neustálé trvání bez začátku a bez konce (Dt 32,40;

*Láska Trojjediného Boha
je jeho ústřední vlastností.
Bůh nejenom má lásku,
On je Láska sama
a dává nám už na zemi účast
na této lásce ve svátostech,
protože jsme se stali křtem
jeho milovanými dětmi.*

Jan 8,58: „Dříve než kdy byl Abrahám, Já Jsem.“) „Já jsem Alfa a Omega, říká Pán Bůh, ten, »který je, který byl a který přichází.«“ (Zj 1,8) Bůh je ten Věčný, který má dokonalé vlastnictví své nekonečné, milující a všemohoucí bytosti. On přesahuje prostor, je nezměrný a všudy přítomný: „V něm totiž žijeme, hýbáme se a jsme.“ (Sk 17,28) Ve své absolutní dobrotě a všemohoucnosti tvoří Bůh z ničeho veškeré stvoření (Gn 1; 2 Mak 7,28; 1 Jan 4,8.16) a posílá svého Syna z lásky k vykoupení hříšného lidstva (Jan 3,16), čímž nám daruje to nejvyšší (Řím 8,32).

Všemohoucnost Boží je jeho schopnost dělat všechno, co chce, pokud to neodporuje jeho podstatě. Tím je vyloučeno, aby

Bůh konal, co mu odporuje, aby to, co se stalo, popíral, aby hřešil, vykonával něco proti své podstatě nebo svým vlastnostem, nebo aby svá rozhodnutí a díla vracel zpět. Slovo „všemohoucí“ se zmiňuje v Písmu svatém sedmdesátkrát a ukazuje na Boží jméno „Mocný“. „Vím, že jsi všemohoucí, co si usmyslíš, můžeš uskutečnit.“ (Job 42,2) „Pro lidi je to nemožné, ale pro Boha je možné vše.“ (Mt 19,26) Moc Boží je podle slov Ježíšových neomezená: „Bůh může Abrahamovi vzbudit děti tady z těch kamenů.“ (Mt 3,9)

Pro Boží vševědoucnost najdeme v Písmu svatém mnoho zmínek: „Nikdo nezná Syna, leda Otec, ani nikdo nezná Otce, leda Syn a ten, jemuž by to Syn chtěl zjevit.“ (Mt 11,27) „Není stvoření, které by před ním zůstalo neviditelné, ale všechno je nahé a odhalené v očích toho, jemuž máme skládat účty.“ (Žid 4,13) Boží znalost lidského srdce dosvědčuje Žalm 7,10: „Který zkoumáš srdce i ledví, spravedlivý Bože!“ Také: „Ty jsi jediný, kdo zná srdce všech“ (1 Král 8,39), či Sk 15,8: „Bůh, který zná srdce.“

Všechno Boží chtění má svůj cíl v jeho lásce. Bůh je nejlaskavější Dobro a láska je s jeho podstatou skutečně totožná. Bůh miluje všechno, co stvořil (srov. Mdr 11,24). Svobodu Boží vůle, co se týká jeho stvoření, dosvědčují tato místa v Písmu: „Vše, co se Hospodinu líbí, to činí na nebi i na zemi, v mořích i všech propastech.“ (Ž 135,6) „Všechno to působí jediný a týž Duch, rozdělující své dary každému zvlášť a jak sám chce.“ (1 Kor 12,11) Není to spojeno se žádnou svévolí, protože Bůh je Láska a on miluje svoje stvoření.

Písmo svaté vyznává pravého Boha (Jer 10,10; Jan 17,3). Lež nepochází od Boha, jehož všechny cesty jsou pravdivé. Bůh je nejvyšší pravda. Bůh nemůže lhát jako lidé, protože je to hřích a nedokonalost (Nm 23,19; Řím 3,4). Věrnost Boží vyjadřuje Žalm 145,3: „Hospodin je pravdivý ve všech svých slovech, láskyplný ve všech svých dílech.“ Svatý apoštol Pavel píše ve Druhém listu Timotejovi: „Jsme-li nevěrní, on věrný zůstává, neboť on nemůže zapřít sám sebe.“ (2 Tim 2,13) Boží věrnost a pravdivost Ho podněcují, aby daroval lidem potřebné milosti v plnosti,

► aby dosáhli svého cíle – účasti na věčném božském životě.

Také spravedlnost Boží nám zjevuje Písmo svaté: „Jak jsi spravedlivý, Hospodine! Jak přímé jsou tvé soudy.“ (Ž 119,137) „A nyní je pro mne připraven věnec spravedlnosti, jež mi v onen Den odplatou dá Pán, spravedlivý soudce, a nejen mně, ale všem, kdo s láskou očekávali jeho příchod.“ (2 Tim 4,8) „Svou zatvrzelostí a nekajícností svého srdce proti sobě hromadí hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý soud Boha.“ (Řím 2,5) Tady můžeme vidět, že spravedlnost Boží se v Písmu svatém oslovuje, když je řeč o jeho „hněvu“. Bůh nezná žádný hněv, nýbrž jen spravedlnost, protože On je dokonalost sama. Bůh nepřijde v žáru hněvu, On je dobrotivý, milostivý a odpouští svému lidu (srov. Ž 86,5; Iz 5,7). Nezapomeňme přitom zmínit božské právo udělit milost, které představuje podivuhodný přechod k Božím milosrdenství. Boží milosrdenství se dá popsat jako vůle ke zmírnění cizí nouze. V milosrdenství Božím vrcholí velkodušnost, milost, laskavost k člověku (Tit 3,4), shovívavost k hříšníkům, mírnost a trpělivost: „Hospodin je laskavost a slitování, pomalý ke hněvu a plný lásky.“ (Ž 103,8) „Pán neotálí se splněním toho, co přislíbil, jak ho někteří z otálení obviňují, ale má s vámi trpělivost chtěje, aby někdo nezahynul, ale aby všichni dospěli k pokání.“ (2 Petr 3,9)

Zdánlivý protiklad mezi milosrdenstvím a spravedlností Boží se sjednocuje v jeho svaté lásce, jakož i v mírném potrestání hříšníků a bohatém vylití jeho milosrdenství a spravedlnosti: „Láska a Pravda se setkávají, Spravedlnost a Pokoj se objímají.“ (Ž 85,11) „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16)

Láska Trojjediného Boha je jeho ústřední vlastností. Bůh nejenom má lásku, On je Lásky sama a dává nám už na zemi účast na této lásce ve svátostech, protože jsme se stali křtem jeho milovanými dětmi. Na věčnosti u Něho budeme hlouběji ponořeni do božské lásky, za což Ho nikdy nebudeme moci dostatečně chválit a velebit: „Vzývám Tě, můj Bože, protože jsi všemohoucnost lásky, a velebím Tvoji milosrdnou dobrotu. Amen.“

Z Der Fels 4/2016 přeložil -mp-

Suma o darech svatého Josefa (33)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola VI: Dar toho, jak svatý Josef byl nápomocen při navštívení svaté Panny u Alžběty

Ačkoliv Písmo se nezmiňuje o nikom, kdo byl nápomocen při navštívení nejsvětější Panny u Alžběty, nikdo, kdo má zdravý rozum a katolického ducha, nebude tvrdit, že Maria, panna mladého věku, odešla ze svého domu sama. Má se totiž za to, že z Nazareta do Zachariášovy vesnice je to čtyřicet mil. Rozum a také služba a autorita svatého Josefa nás tak téměř nutí k tomu, abychom věřili, že napomáhal při navštívení Marie u Alžběty. Zdravý rozum totiž nepřipouští, že by Josef za jakékoliv okolnosti opustil svou snoubenku přijatou od Boha a strpěl, aby tak dlouhou cestu podstoupila bez něho.

Mimo to Josefa k něčemu takovému vedl i ten důvod, aby svým příbuzným pogratuloval pro nové příbuzenství, zvláště když se jednalo o Zachariáše a Alžbětu, kteří byli tak vznešení a požívali tak velké vážnosti u Židů. Lidé je totiž považovali za manžele velmi ctnostné a Zachariáš byl knězem.

Navíc Josef věděl (jak se má rozumně za to), že Alžběta je těhotná. Toto početí bylo pak vpravdě nezvyklé a zcela záračné. A jelikož radost se pojí s radostí, chtěl tehdy vidět Alžbětu.

Má se také rozumně za to, že Zachariáš, který se stal pro svou nevěřičnost němým⁽¹⁾ až do narození Předchůdce, svého syna,⁽²⁾ zřídka vycházel ze svého domu nebo z něho nevycházel nikdy. Jeví se jako rozumné, že Josef si toho nebyl nevědom. Proto, aby tohoto starce potěšil a povzbudil novým zasnoubením Panny Marie, chtěl se připojit k nejsvětější Panně.

K témuž závěru nás také takřka nutí Josefova služba vzhledem k svaté Panně a jeho manželství s ní. Jedná se o službu, kdy byl samotným Bohem ustanoven k tomu, aby chránil nejsvětější Pannu a staral se o ni. Nepochybujeme o tom, že to svatý Josef po prvním andělském zjevení z inspirace Ducha Svatého stále více poznával a Pannu Marii neopouštěl. Te-

dy ji, sobě svěřenou snoubenku, jako nový ochránce neopustil ani tehdy, když se vydala na tak dlouhou cestu.

Je to taktéž potvrzeno autoritou svatého Bonaventury v jeho knize o životě Krista: „Ó jaký dům,“ praví, „jaký pokoj a jaké lůžko, kde přebývaly a odpočívaly takové matky Maria a Alžběta, oplodněné takovými syny, Ježíšem a Janem! Jsou tam také skvělí starci Josef⁽³⁾ a Zachariáš. Nedostávalo se, ptám se, svatému Josefovi nějaké radosti, když svou novou manželku doprovázel na cestě nebo když s ní pobýval v Alžbětině domě?“⁽⁴⁾ Tolik sv. Bonaventura.

Když Josef uslyšel Alžbětin hlas, jak říká: „Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?“⁽⁵⁾, nemůžeme věřit, že pociťoval novou radost? Kvůli slovům své příbuzné velmi užasl. A když takto žasl, je vyzdvižen k poznání nejvyšších tajemství víry hlasem Panny, své snoubenky, když ona začíná zpívat: „Velebí má duše Hospodina.“⁽⁶⁾ I když to úplně jasně nechápal, spolu se starcem Zachariášem, který byl doposud němý, byl naplněn nesmírnou útěchou. Když tedy slyšíš, jak evangelium hlásá: „Maria se vydala na cestu a spěchala do hor“,⁽⁷⁾ chápej: doprovázena svým snoubencem Josefem.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 1,20.

⁽²⁾ Tj. sv. Jana Křtitele. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Toto Bonaventurovo tvrzení o Josefovi jako starci je třeba korigovat ve světle toho, co I. Isolani píše výše, že totiž sv. Josef nebyl ani starý, ani příliš mladý, ale zralého středního věku. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ *Meditationes vitae Christi*, cap. 5. In: *Opera omnia*. Parisiis: Vivès, 1868. T. 12, s. 517.

⁽⁵⁾ Lk 1,43.

⁽⁶⁾ Lk 1,46.

⁽⁷⁾ Lk 1,39.

Varovné svědectví (2)

Otiskujeme na pokračování zkrácený a redakčně upravený text svědectví P. Stevena Scheiera, které zaznělo na televizní stanici EWTN a česky vyšlo knižně v Matci cyrilometodějské s. r. o.

Matka Angelika: Víte, co mě nejvíc udivuje, pane faráři? Když jste stál před Bohem a On vám sdělil ten hrozný rozsudek „peklo navěky“, zdál jste se přitom tak klidný. To patří k umírání?

P. Scheier: To patřilo k rozsudku. Bylo to něco, co jsem přijal. Byla to pravda. Věděl jsem o rozsudku dřív, než ho vyslovil. Ještě než to řekl, bylo logické, že dojde k tomuto závěru. Proto to nebyl žádný šok. Skutečně to pro mne nebyl šok.

Matka Angelika: A vy jste rozsudek přijal?

P. Scheier: Ano, tak to bylo.

Matka Angelika: Domnívám se, že každý musí přijmout jeho rozsudek.

P. Scheier: Myslím, že to všichni přijímáme. Ale já jsem to plánoval jinak. Měl jsem mnoho omluv. Ale tím rozsudku neunikneme. Ono to tak nejde, vždyť Bůh o nás ví všechno. Zná nás lépe, než známe my sami sebe. Zná nás skrz naskrz. Neobviňuje nás ze skutků, za které nejsme odpovědní. To jsem sám zažil.⁽¹⁾

Matka Angelika: To všechno je zázrak. Ale povězte nám o tom víc! Necítil jste velké bolesti? Myslím, jste tady, a vlastně jste tu neměl být, když náš Pán řekl své Matce: „Dobrá, Matko, patří Ti.“ Byl to i lékařský zázrak?

P. Scheier: Ano, i po lékařské stránce to byl zázrak. Přežil jsem, protože se nebeská Matka zasadila o můj život. Bylo to takříkajíc vyhrazeno našemu Pánu, aby „vypnul proud“. Ale On to neudělal. Byl velice milosrdný a nechal mě žít. Ušetřil nejen mou duši od věčné smrti. Zachránil i můj tělesný život. To považuji za dvojí zázrak.

Čteme nebo slyšíme v evangeliu o bohatém hodovníku, který jedl za stolem, a o chudém Lazarovi, který žebral před jeho dveřmi. Po smrti boháč v pekle prosil, aby se Lazar vrátil, aby varoval jeho bratry, aby se i oni nedostali na toto místo trýzně. Ale Abrahám odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají. (...) Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“ (Lk 16,29-31)

Já jsem přesto tady! Ani ve svých nejmělejších snech jsem nepomyslel na to, že se kdy stanu objektem takového jeho milosrdenství.

Matka Angelika: Víme, že cítíte povinnost říci všem lidem, že peklo existuje a že ten, kdo žije v těžkém hříchu, je ve velkém nebezpečí, že se tam dostane.⁽²⁾ Co ještě byste nám chtěl sdělit?

P. Scheier: Od prvního dne po svém obrácení jsem věděl, že je třeba říci ještě mnohem víc, než jen podat zprávu o existenci pekla. Jsem do jisté míry pověřen nebo poslán, smím-li to tak říci, vrátit se, abych mluvil o pekle a dalších důležitých věcech. Právě toto musím dělat!

Vydat svědectví o skutečnosti, že církev a kněžstvo musí být obnoveni, to je nepohodlný úkol, který mi nepůsobí nějaké zvláštní potěšení. Ale je to něco, k čemu nemohu říci: „Proč právě já?“ Častěji jsem o tom přemýšlel, proč jsem měl toto štěstí a jak mohu Pánu za to poděkovat, protože s každou milostí a s každým požehnáním je spojená odpovědnost. A zřejmě to platí i pro mne. Jsem velmi rád, že to mohu dělat k lásky k Němu a ke

P. Steven Scheier

svým spolubratřím v kněžském úřadě jakož i k bratrům a sestrám v Kristu, kteří se Ho rozhodnou následovat.

Budu-li tedy teď mluvit o nešvarech v církvi, neznamená to v žádném případě, že bych se sám nikdy nebyl provinil takovými skutky, opomenutími a nedbalostmi. Spíše to znamená, že jsou to oblasti, kterých je třeba si zvláště všimnout a které v dnešní církvi musí být obnoveny, a sice – to je zvláště důležité – na celém světě, ne jen v USA.

Některá z témat, na něž se musíme zaměřit, jsou nám všem velmi dobře známa. První oblast se týká zpovědi. Správná zpověď je ušní zpověď! Je to svátost smíření. (...)

Jde-li člověk ke zpovědi, často se mu řekne, že se zpovídá příliš často. Řekne se mu: „Nepřicházejte tak často!“ Zpovídat se každé dva týdny nezřídka považují někteří kněží za časté. Ale také se hojně stává, že člověku, který vyznal své hříchy, je vysvětlováno, že to či ono není žádný hřích. Sám jsem to jako kajcník zažil. Když se někdo zpovídá z těžkých smrtelných hříchů, dozví se často, že tím či oním skutkem není vinen; byl prý unaven nebo znechucen životem, a proto prý není vinen.⁽³⁾

Často je třeba pokárat též psychology a psychoanalytiku. Psychologové lidem soukromě či veřejně doporučují: „Necíťte se vinni! Proč byste se měli cítit vinni, když za vaši nynější životní situaci jsou odpovědní rodiče?“ Nebo říkají: „Prostředí z vás udělalo to, čím jste. Proto byste se neměli cítit vinni.“

Výsledkem toho je, že si člověk řekne: „Proč vůbec ještě chodit ke zpovědi, když tak jako tak nemám žádnou vinu?“ Lidé už nevidí naléhavou potřebu zpovědi. Mnozí už tedy nechodí ke zpovědi, protože se necítí vinni. Jsou tak ovlivňováni i sdělovacími prostředky. (...) Jen málo lidí zná ještě přikázání církevní! Mnoho dnešních mladých nezná rozdíl mezi lehkým a těžkým hříchem, celkem vzato, nevědí, že jsou dva druhy hříchů. Také už neznají lítost z lásky k Bohu. To vím ze zkušenosti.

Vlastní mínění kněží jsou také jednou z hlavních příčin klesajícího počtu zpovědí. Když kněz řekne své osobní mínění, které se neshoduje s učením církve, měl by raději odložit kolárek. Protože je po-

svěcený kněz církve, musí vyučovat to, co učí církev. Jen k tomu je katolickou církví jmenován a pověřen. Říkat něco jiného – např. své vlastní mínění – to nepatří k jeho úkolu. Tím mnozí kněží vedou lidi do bludu, protože své vlastní mínění projevují nejen ve zpovědnici, ale i při kázání. (...)

Jaké jsou následky? Mluví se převážně o „pokoji, lásce a radosti“, ne už o ústředních tématech učení víry a o morálce, spravedlnosti Boží, o pekle i o zpovědi. O tom všem už se nemluví.

Také ve farnostech hodně ubylo různých pobožností a služeb, které přímo nesouvisí s liturgií, například smírné modlitební hodiny, a byla potlačena lidová zbožnost. Ještě si dobře pamatuji, a většina z vás jistě také, že se lidé ve farnostech častěji modlili nověny a růženec a že bývala požeňná a nepřetržitá adorace Nejsvětější svátosti. (...)

Ve jménu ekumeny se v kostelích stalo mnoho strašných věcí! Někde jsou z kostela odstraněny sochy a lavice s klekátky. (...) A kněz sedí na něčem, co vypadá jako trůn a stává se středem liturgie – uprostřed oltářního prostoru. Ve středu je kněz, ne už Ježíš. Ježíše už není vidět. (...)

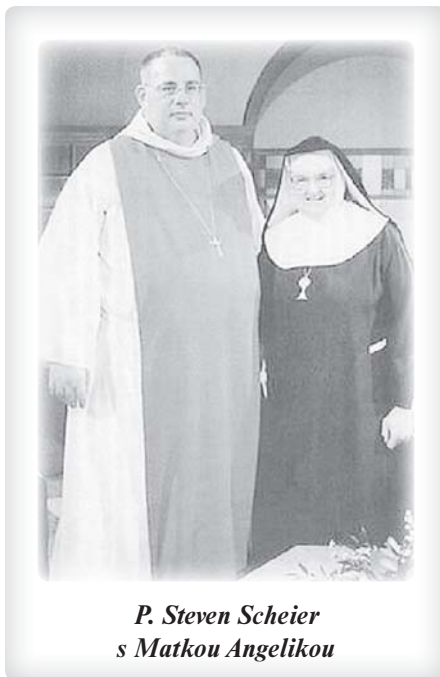
Kolem svatostánku jsou židle jako v divadle... Úklona k Nejsvětější svátosti se dnes považuje za dostačující, pokleknutí je zastaralé. Stát při proměňování se v mnoha farnostech považuje za moderní. Všechny tyto věci jsou prostě špatné!

Další věcí je podpora kněží ostatními kněžími. V mnoha diecézích už to dnes není.

V padesátých letech jsme slyšeli od kněží, že kněžstvo je nejvznešenějším společenstvím tohoto světa. To už se dnes neříká! Místo toho dnes kněží hrají hru. Jsou dva způsoby, jak ji hrát. První je: Když kněz koná dobrou práci, pak druzí kněží říkají: „Co tím sleduje? Co zamýšlí?“

Druhý způsob je tento: Když v malém či ve velkém klopýtne, pak se říká: „Vidíte, já jsem to říkal, že se mu to nepodaří.“

Co můžete čekat od takového člověka? Paradoxem takových situací je, že v těchto diecézích – ano, má to každá diecéze – je něco jako „kněz pro kněze“. Je to osoba, k níž může kněz přijít, když má problémy. Tato osoba je plná porozumění a vnímavá a ví, jak zacházet s kněžími, aby ji znovu vyhledali.

**P. Steven Scheier
s Matkou Angelikou**

Posledním okruhem témat, ke kterým bych rád něco řekl, jsou katolické učebnice.

Je smutnou skutečností, že dnes děti – to znamená od 60. a 70. let – už nejsou vychovávány v katolické víře. Učebnice pro děti, které nechodí do soukromých či konfesijních škol, vykazují mimořádné nedostatky, pokud jde o učení církve, zvláště v oblasti mravů.

V 70. letech jsem jednou v naší škole podrobně zkoumal katechetický učební text. Na jedné stránce knihy bylo vyobrazení usmívajícího se Ježíše, na druhé straně stálo tučným písmem „Ježíš tě miluje.“ Dítě listuje dál...⁽⁴⁾

Tímto způsobem jsou dnes děti vyučovány. Nepoznají ani Boží přikázání, ani dogmata či učení církve, ani jak mohou vykonat dobrou zpověď.

Když jsem jednou řekl, že děti, které půjdou k prvnímu svatému přijímání, musí umět nazpaměť Desatero Božích přikázání, přišli za mnou rodiče jednoho dítěte. Mínilo, že je to zbytečné. Vysvětlil jsem jim, že tak může dítě lépe zkoumat své svědomí, zejména později v životě. Nakonec jsem je přesvědčil.

To všechno dnes církvi škodí. Je ještě mnoho dalších témat, o kterých bych měl mluvit.

Jak dlouho ještě bude Bůh toto všechno trpět? Nejsem prorok. Jak dlouho ještě bude čekat, až zase přijdeme k rozumu? Víť – jak také říkala naše nebeská Mat-

ka –, že je velice slitovný a trpělivý. Ale trpělivý je jen z jednoho zřetele a z jednoho důvodu: Chce, aby všichni byli spaseni; chce, abychom s Ním jednou všichni byli v nebi. Proto je tak trpělivý a čeká, až zase zmoudříme.

Matka Angelika: *To je velké poslání, pane faráři, protože je potřeba nám to stále připomínat. Před nemnoha roky – řekněme tak před 30 lety – bylo už pomýšlení na potrat ohavností pro každého. Ale dnes jsme na to zvyklí! Myslím, že snad jsou lidé ještě šokováni a pobouřeni. Přesto se bojím, že si zvykáme, že už o tom problému ani neuvažujeme a nevnímáme jej.*

Myslím, že vaše dnešní svědectví, pane faráři, je velice důležité. Úkolem naší televizní stanice je lidi nejen poučovat, ale též je varovat, že existuje Bůh a soud.

Dvě věci jsou jisté: smrt a daně. Všechno ostatní přijde a odejde, ale tyto dvě věci jsou jisté. A ještě jedno je jisté pro nás pro všechny, pro každého z nás: Jednoho dne musíme stát před Bohem jako otec Scheier, a nemůžeme se spoléhat na to, že Matka Boží se za nás přimluví.⁽⁵⁾ Doufám, že to udělá. Doufám, že to udělá pro každého z nás. Ale jsem přesvědčena, že zážitek otce Scheiera je naprosto mimořádný a má hlubší smysl. Myslím, že jeho dnešní svědectví mluví samo za sebe.

Dalším smyslem tohoto zážitku je: Nám všem, církvi, kněžím, řeholním osobám stejně jako laikům, je třeba připomínat obrácení! Budme katolíky!

(Pokračování)

*Z knihy Steven Scheier:
Varovné svědectví.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2002.*

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Srov. *Katechismus katolické církve*, 1022. [pozn. red.]
- ⁽²⁾ Srov. KKC, 1033–1037. [pozn. red.]
- ⁽³⁾ Srov. k tomu KKC, 1385. [pozn. red.]
- ⁽⁴⁾ P. Scheier mluví o amerických učebnicích, podobná situace byla i v západní Evropě a u nás, protože učebnice vycházely převážně z těchto vzorů. Dnes je situace, aspoň u nás, trochu jiná. [pozn. red.]
- ⁽⁵⁾ Matka Angelika má na mysli opovržlivé spoléhání na Mariinu přimluvu a na milosrdenství Boží. [pozn. red.]

Pondělí 18. 7. 2016

6:05 Jezuité o: Poslání učitelů 6:25 Most milosrdenství 7:00 Princ, který si vybral Dona Boska 7:45 Jak potkávat svět (37. díl): S Jiřím Černým 9:10 Hluk 9:20 V pohorách po horách (6. díl): Radhošť 9:30 Srdece pro bezmocné 10:00 10 let s televizí Noe: Noe Culture 11:05 Stíny barbarské noci 11:45 Bible pro nejmenší: David a Goliáš 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Žalman & spol. na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 12:55 Příběh o Žofii 13:40 Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 14:05 Čeští salesiáni v Bulharsku 14:20 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Soudobá ideologie Západu v pohledu filosofie 16:00 Můj Bůh a Walter: Zpověď 16:15 Bez hábitu naživo: Z kláštera sester klarisek – kapucinek ve Šternberku 17:10 Putování modrou planetou: Egypt 17:55 Jánošíkove dni 2015 [P] 18:30 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 18:35 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:40 ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou 19:00 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Obec Madunice 19:40 Ars Vaticana (21. díl) 20:00 Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář Novorozeneckého oddělení ve FN Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci [P] 20:15 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebkami 21:40 Terra Santa News: 13. 7. 2016 22:05 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu 23:30 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? 1:35 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 19. 7. 2016

6:05 Můj Bůh a Walter: Zpověď 6:20 Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štýpy u Zlína 7:55 Jezuité o: Poslání učitelů 8:15 Pod lampou: Bože, kde jsi? 9:55 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:25 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu 11:45 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Muzikanti, hrajte (1. díl): S dechovou hudbou Svárovanka 13:05 Ars Vaticana (21. díl) 13:20 Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik 14:10 Čeští salesiáni v Bulharsku 14:25 Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? 16:00 V pohorách po horách (6. díl): Radhošť 16:10 Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovinský umělec, teolog a jezuita 16:30 Obec Plavnica 16:40 Duhové srdce 18:00 Noeland (44. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:35 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:40 Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba 19:10 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 19:30 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2016 [P] 20:00 Milosrdenství a svatost: Lagiewniki 9:50 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 10:10 Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? 11:45 Bible pro nejmenší: Ester 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2016 16:40 Bez hábitu naživo: Z kláštera Milosrdných bratří v Brně 18:00 Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba 18:30 Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego 18:35 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:40 Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik 19:30 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 [P] 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:35 Královna a matka Chorvatů [P] 21:20 Putování po evropských klášteřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer 22:00 Studio Kraków: SDM předprogram 22:30 Pod lampou [P] 0:35 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 0:55 Můj Bůh a Walter: Manželství 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 20. 7. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2016 6:25 Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková 7:10 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:40 750 let Svinova 8:15 Stopy ve sněhu 9:15 Povolání – Sestra Olga 9:30 Historie sklářství v Karlovině 9:50 Ars Vaticana (21. díl) 10:05 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Soudobá ideologie Západu v pohledu filosofie 11:45 Bible pro nejmenší: Eliáš 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebkami 14:20 ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou 14:35 Hlubinami vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. 15:15 Jezuité o: Poslání učitelů 15:35 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2016 16:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Cvrlikání (30. díl): Nezmaři 17:20 Můj Bůh a Walter: Manželství 17:35 K Teen přes pervitin 17:45 Historie Světových dnů mládeže 18:00 Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář Novorozeneckého oddělení ve FN Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci 18:15 Momentka

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

z ostrova krásy: Korsika 18:30 Bible pro nejmenší: Ester 18:35 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:40 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 19:00 Umění sklářských mistrů 19:30 Terra Santa News: 20. 7. 2016 [P] 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:35 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 20:50 Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš 21:40 Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 22:10 Studio Kraków: SDM předprogram 22:40 Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež [P] 23:40 Jánošíkove dni 2015 0:20 Na pořadu rodina (2. díl): Prázdniny, dovolená 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 21. 7. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Egypt 6:45 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 7:05 Don Bosco, světec který hrával fotbal 7:35 Muzikanti, hrajte (1. díl): S dechovou hudbou Svárovanka 8:35 Terra Santa News: 20. 7. 2016 9:00 Studio Kraków: SDM předprogram 9:30 Milosrdenství a svatost: Lagiewniki 9:50 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 10:10 Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? 11:45 Bible pro nejmenší: Ester 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Studio Kraków: SDM předprogram 12:35 Most milosrdenství 13:10 Janáčkův máj – 40. ročník mezinárodního hudebního festivalu: Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou 14:45 Ars Vaticana (22. díl) 15:00 Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář Novorozeneckého oddělení ve FN Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci 15:15 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 15:45 V pohorách po horách (6. díl): Radhošť 16:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Zpravodajské Noeviny: 19. 7. 2016 16:40 Bez hábitu naživo: Z kláštera Milosrdných bratří v Brně 18:00 Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba 18:30 Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego 18:35 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:40 Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik 19:30 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 [P] 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:35 Královna a matka Chorvatů [P] 21:20 Putování po evropských klášteřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer 22:00 Studio Kraków: SDM předprogram 22:30 Pod lampou [P] 0:35 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 0:55 Můj Bůh a Walter: Manželství 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 22. 7. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 6:30 Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář Novorozeneckého oddělení ve FN Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci 6:45 Jánošíkove dni 2015 7:20 Vysoko – odkaz Josefa Jambora [P] 8:05 Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš 9:00 Studio Kraków: SDM předprogram 9:30 Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě 10:00 ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou 10:15 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebkami 11:45 Bible pro nejmenší: Šadrak, Měšak a Abed-nego 11:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Studio Kraków: SDM předprogram 12:35 Princ, který si vybral Dona Boska 13:20 Ars Vaticana (22. díl) 13:35 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 13:50 Žalman & spol. na Dostavníku

2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:40 Kalvária Nitrianské Pravno 15:15 Putování modrou planetou: Egypt 16:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Mobil 17:10 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 17:30 Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik 18:25 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:30 Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky 18:35 Vzdělanost – Otec Miroslav 18:50 Můj Bůh a Walter: Manželství 19:05 Putování po evropských klášteřích: Karmelitánský klášter – Boxmeer 19:40 V pohorách po horách (6. díl): Radhošť 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:30 Kulatý stůl (187. díl): Co potřebují mladí lidé? [P] 22:05 Studio Kraków: SDM předprogram 22:35 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 23:35 Jitka Šuranová na Mohelnickém dostavníku 2014 (4. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 0:10 Bez hábitu naživo: Z kláštera Milosrdných bratří v Brně 1:25 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 23. 7. 2016

6:05 Jezuité o: Poslání učitelů 6:25 Plnou parou do srdce Beskyd 7:00 Čeští salesiáni v Bulharsku 7:15 Můj Bůh a Walter: Manželství 7:30 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 7:50 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 7:55 Noeland (44. díl) 8:25 Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba 9:00 Studio Kraków: SDM předprogram 9:30 Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky 10:15 10 let s televizí Noe: Rejuvenation 10 11:20 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2016 11:40 Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář Novorozeneckého oddělení ve FN Olomouci, v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Studio Kraków: SDM předprogram 12:40 Pod lampou 14:45 Královna a matka Chorvatů 15:35 Terra Santa News: 20. 7. 2016 16:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Vatican magazine (872. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:45 Kazachstán, poutní kostel 17:35 Milosrdenství a svatost: Lagiewniki 18:00 Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje 18:30 Sedmihlášky (53. díl): Pásko děvča pávy 18:35 Bible pro nejmenší: Ježíšovy zázraky 18:40 Muzikanti, hrajte (1. díl): S dechovou hudbou Svárovanka 19:40 Manželská setkání 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:30 Outdoor Films s Janem Řihou (7. díl): Svítí slunce? 22:05 Studio Kraków: SDM předprogram 22:35 V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník 22:45 Noční univerzita: Jiří Fuchs – Soudobá ideologie Západu v pohledu filosofie 0:25 Žalman & spol. na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 24. 7. 2016

6:15 Ars Vaticana (22. díl) 6:25 Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš 7:15 Otevřeno u pana Josefa Cukra 7:25 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: koncert SBM k 10. výročí jejího založení 9:00 Studio Kraków: SDM předprogram 9:30 Milosrdenství a svatost: Lagiewniki 9:50 Srdece pro bezmocné 10:15 Putování modrou planetou: Egypt 10:55 Královna a matka Chorvatů 11:40 ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 Studio Kraków: SDM předprogram 12:50 Povolání – Sestra Olga 13:05 Muzikanti, hrajte 13:35 Obdarování – Otec Radek 14:00 Mše svatá ze Sanktuarie Jana Pavla II. v Krakově [L] 15:40 Můj Bůh a Walter: Manželství 16:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 16:15 Outdoor Films s Janem Řihou (7. díl): Svítí slunce? 17:50 Hermie a přítel v nouzi 17:55 Sedmihlášky (50. díl): Na vrchu Ondřejníka 18:00 Noeland (45. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Saul z Tarsu 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – eucharistián o oběti a mučednictví 19:20 Ars Vaticana (22. díl) 19:30 Jezuité o: Svátost smíření 20:00 Studio Kraków: SDM předprogram [L] 20:30 Vyuolený: hudebně taneční představení 22:00 Studio Kraków: SDM předprogram 22:30 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě 0:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:15 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 7. - 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Gn 18,1-10a
Ž 15(14),2-3a.3b-4.5bc
Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?*)
2. čt.: Kol 1,24-28
Ev.: Lk 10,38-42

Pondělí 18. 7. - ferie

1. čt.: Mich 6,1-4.6-8
Ž 50(49),5-6.8-9.16bc-17.21+23
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
Ev.: Mt 12,38-42

Úterý 19. 7. - ferie

1. čt.: Mich 7,14-15.18-20
Ž 85(84),2-4.5-6.7-8
Odp.: 8a (*Ukaž nám, Pane, své milosrdenství!*)
Ev.: Mt 12,46-50

Středa 20. 7. - nezávazná památka sv. Apolináře

1. čt.: Jer 1,1.4-10
Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17
Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane.*)
Ev.: Mt 13,1-9

Čtvrtek 21. 7. - nezávazná památka sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Jer 2,1-3.7-8.12-13
Ž 36(35),6-7ab.8-9.10-11
Odp.: 10a (*U tebe, Bože, je pramen života.*)
Ev.: Mt 13,10-17

Pátek 22. 7. - svátek sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1-4a
nebo 2 Kor 5,14-17
Ž 63(62),2.3-4.5-6.8-9
Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)
Ev.: Jan 20,1.11-18

Sobota 23. 7. - svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19-20
Ž 34(33),2-3.4-5.6-7.8-9.10-11
Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
Ev.: Jan 15,1-8

Benedikt XVI. vydá knihu paměti

Knižní rozhovor s německým novinářem Peterem Seewaldem vyjde letos 9. září v několika jazycích pod výmluvným názvem *Poslední rozhovory* (Letzte Gespräche). Oznamuje to nakladatelství Droemer, které připravuje německé vydání a koordinuje překlady do ostatních jazyků. Bude to vůbec poprvé, jak sdělil vydavatel, kdy „papež dělá bilanci svého vlastního pontifikátu“. Už samotný titul *Poslední rozhovory* prozrazuje, že dvousetosmdesátiosmistránková kniha podává jakousi duchovní závěť emeritního papeže. Po třech a půl letech, které uplynuly od abdikace - říká nakladatel ve svém tiskovém sdělení - nemluvil Benedikt XVI. tak od srdce a tak otevřeně, jako v této knize. Bez zdráhání odpovídá na otázky týkající se jeho pontifikátu, samotné abdikace, svého nástupce na Petrově stolci, ale mluví také o svém soukromém životě emeritního papeže, o své minulosti a rodině, svých

slabostech a víře. Benedikt XVI. vypráví například o tom, jak sledoval z papežské rezidence v Castel Gandolfo televizní reportáže o výsledcích konkláve a přiznává, že byl překvapen volbou i jménem, který si vybral jeho nástupce. S radostí však sledoval první vystoupení papeže Františka a to, jak se modlil a komunikoval se zástupcem. Na otázku Petera Seewalda mluví Benedikt XVI. také o lidské postavě a pontifikátu papeže Františka a bez zábran sděluje, co jej s ním pojí a čím se od něho liší. *Poslední rozhovory* je v pořadí již čtvrtou knižní konverzací německého novináře Petera Seewalda s Josefem Ratzingerem. První vznikla v roce 1996 a druhá v roce 2000, tedy za působení kardinála Ratzingera na Kongregaci pro nauku víry, a třetí v roce 2011, kdy už působil na Petrově stolci.

Podle www.radiovaticana.cz,
1. 7. 2016

MIMOŘÁDNÝ POUTNÍ ZÁJEZD NA OSTROV KYPR S KRÁLOVÉHRADECKÝM BISKUPEM JANEM VOKÁLEM po stopách apoštola Pavla a k hrobu sv. Barnabáše

Termín: 25. 9. - 1. 10. 2016. Kontakt: tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.simeon.cz

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. - 23. ČERVENCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 7.		PO 18. 7.		ÚT 19. 7.		ST 20. 7.		ČT 21. 7.		PÁ 22. 7.		SO 23. 7.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1181	1311	1197	1329	1768	1990	1768	1990		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1182	1312	1198	1330	1433	1611	1769	1990		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1434	1612	1770	1991		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1186	1317	1201	1334	1434	1612	1770	1991		
Antifona k Zach. kantiku	706	796	1155	1284	1170	1300	1186	1317	1202	1334	1435	1613	1780	2001		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1186	1317	1202	1334	1771	1992	1771	1992		
Závěrečná modlitba	706	796	1156	1284	1171	1301	1187	1610	1433	1610	1435	1613	1437	1616		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	792	890	792	890		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1773	1994	1773	1994		
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1435	1613	1437	1616		
Nešpory:																
	SO 16. 7.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1192	1323	1207	1340	1435	1613	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1436	1614	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1776	1997	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1196	1327	1211	1344	1436	1614	810	911
Ant. ke kant. P. M.	705	796	706	797	1164	1294	1180	1310	1196	1328	1211	1344	1436	1615	706	797
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1196	1328	1211	1345	1778	2000	811	911
Záv. modlitba	706	796	706	796	1165	1295	1181	1311	1197	1610	1433	1610	1435	1613	707	798
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

O PANNĚ MARIÍ

NOVĚNA K MATCE MILOSTI

Bogoljuba Cifrek, OSU • Přeloženo z chorvatského originálu

Panna Maria je Matkou Milosti, neboť se v ní vtělil a z ní se narodil Ježíš Kristus, náš Spasitel, největší Boží milost pro nás, hříšné lidi. Umíraje na kříži, Ježíš nám dal svou Matku za naši Matku. A proto se k ní můžeme utíkat jako k Ježíšově i svoji Matce – Matce Milosti, a to i prostřednictvím této nověny. V ní toužíme Bohu dát vše to, co nás od něho odvádí, všechno, co není čisté a pravdivé. A on nám dá odpočinout, vezme náš strach, problémy, hříchy a všechno to, co jsme mu připraveni dát. Matku Milosti katolická církev slaví 8. května (u nás jako Panna Maria, Prostřednice všech milostí).

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A6, 32 stran, 35 Kč*

prvním místě. Bůh sám pak doprovází její svědectví znamením a zázraky, jak to dělal v dobách apoštolů. Sestra Briega dosvědčuje: „To Bůh dělá divy. Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže dělat víc, než ukazovat na Ježíše, pomáhat ostatním objevovat ho ve vlastních srdcích a dovolit mu, aby je obdaroval.“ Tato kniha se může pro mnohé stát pramenem povzbuzení a nové naděje, že Pán je stejný včera, dnes i navěky.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 132x190 mm, 132 stran, 219 Kč

PŘIJĎ TVÉ MILOSRDENSTVÍ • OSOBNÍ ZKUŠENOST S BOŽÍM MILOSRDENSTVÍM

Joël Guibert • Z francouzštiny přeložila Stanislava Káňová

Autorem této knihy je francouzský kněz, který se věnuje duchovnímu doprovázení a vedení exercicií. Cílem jejího sepsání je umožnit čtenáři, aby vstoupil srdcem do tajemství milosrdenství, které je zachyceno především v poselství sestry Faustyny Kowalské. Nejedná se o teologické reflexe, ale o pozvání k osobní zkušenosti s Božím milosrdenstvím, aby mohlo více pronikat do církve i do celého světa.

Paulínky • Brož., 126x200 mm, 304 stran, 295 Kč

BOŽÍ PŮSOBNÍ V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA

ZÁZRAKY SE OPRAVDU DĚJÍ

Briega McKenna, OSC – Henry Libersat

- Z angličtiny přeložila Marcela Koupilová
- Odpovědná redaktorka Eva Mešková
- Předmluva Francis A. Sullivan, SJ

Málokterá žena změnila život tolika kněží po celém světě jako irská sestra Briega McKenna. Zajímavé je, že v době, kdy se mnohé katolické ženy v USA domáhají práva na svěcení, sestra Briega se cítí povolána kněze ze všech sil podporovat. Už několik desetiletí cestuje po celém světě a slouží jim Božím slovem a modlitbou za uzdravení. Jaké uzdravení? Sestra Briega odevzdala celý svůj život Kristu a každý den se učí více ho znát a milovat. Jejím největším darem je schopnost probouzet v lidech touhu po tom, aby i v jejich životě byl Ježíš na

MALÝ MNICH A JEHO ZAČÁTKY: SEDMÝ DAR

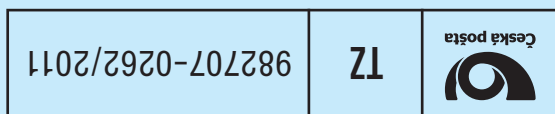
Harry Farra • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Ilustrace Markéta Žížkovská

Během svého prvního roku v klášteře musí malý mnich vybojovat řadu duchovních bitev – těch ve svém nitru i těch, které se odehrávají v okolním světě, při setkáních s druhými lidmi. Najde pomoc u svých spolubratří, dokáže čelit zlu a zvítězí v zápasu o svou duši? Podobenství o duchovních bojích křesťanského života ukazuje, jak dosáhnout hluboké víry a stát se dítětem, které smí vejít do Božího království, protože – slovy poustních otců – každý z nás ve svém srdci nosí kus mnicha.

Cesta • Váz., 143x175 mm, 192 stran, 228 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. Dohlední nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka II, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzungeorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.